

Adam constă, potrivit fragmentului evanghelic de astăzi, într-o atitudine constantă de respingere a tentațiile venite din partea ispititorului și de orânduire a vieții în conformitate cu voința lui Dumnezeu, voință exprimată în Sfânta Scriptură. Noi știm că o astfel de atitudine îi va cere lui Isus să accepte crucea și chiar să moară pe ea. Dar reușita lui nu venea doar din tenacitatea sa, ci și ea a fost susținută de post și de rugăciune. Într-adevăr, postul (care ne învață să spunem Nu! tentației), rugăciunea (care ne pune în legătură permanentă cu Dumnezeu) și trăirea în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu i-au dat lui Isus acel echilibru al omului voit de Dumnezeu. Drept dovadă ne stă sugestia atmosferei paradisiace care încheie episodul Ispitirii lui Isus în pustiu.

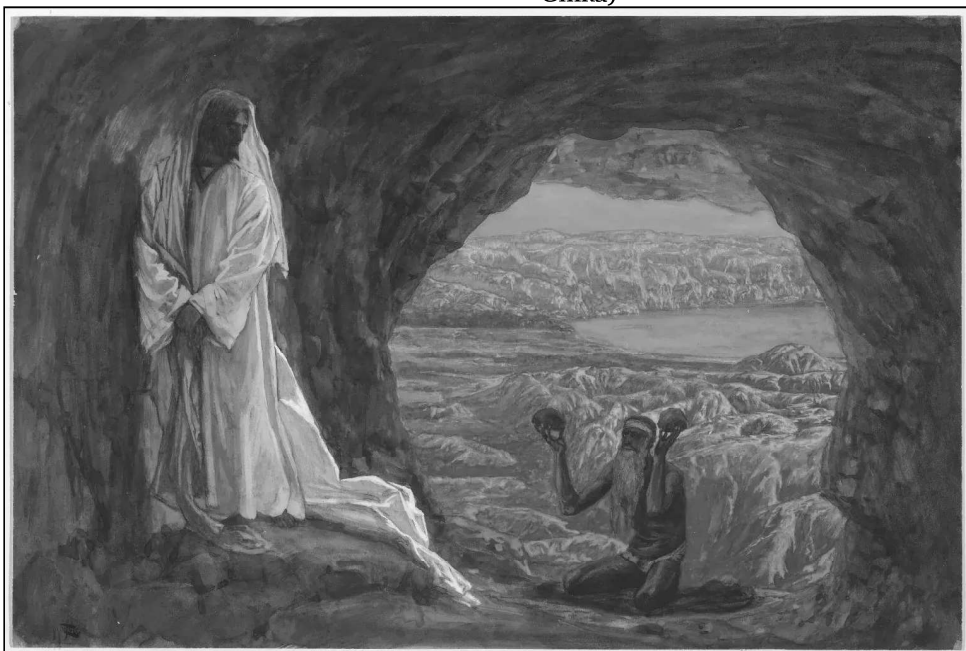
Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 22 februarie - 1 martie 2026

22	D	DUMINICA I DIN POST; Catedra Sf. Ap. Petru; Sf. Margareta din Cortona, clg.
23	L	Sf. Policarp, ep. m. (*)
24	M	Fer. Marcu de Marconi, pr.
25	M	Sf. Cezar, medic
26	J	Sf. Alexandru, ep.
27	V	Sf. Gabriel al Maicii Îndurerate, clg.
28	S	Ss. Roman, abate; Ioan Cassian, pr. (*); Fer. Antonia, clg.
1	D	DUMINICA II DIN POST; Sf. Albin, ep.

Gândul săptămânii

“În ceea ce privește iubirea de Dumnezeu, e singura iubire care nu riscă să fie oarbă.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

22 februarie 2026 • DUMINICA I DIN POST • Catedra Sf. Ap. Petru; Sf. Margareta din Cortona, clg.

LECTURA I Crearea protopărinților și păcatul.

Citire din cartea Genezei 2,7-9; 3,1-7

Domnul Dumnezeu l-a plăsmuit pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul a devenit ființă vie. Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a așezat acolo pe omul pe care îl plăsmuise. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat, pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoașterii binelui și răului. Șarpele era cel mai viclean dintre toate animalele câmpului, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis către femeie: “A spus cu adevărat Dumnezeu să nu mâncați din niciun pom al grădinii?” Femeia i-a răspuns șarpelui: “Putem să mâncăm din roadele pomilor din grădină; numai din rodul pomului din mijlocul grădinii a zis Dumnezeu: «Să nu mâncați din el, nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți!»” Și șarpele a zis către femeie: “Nicidecum nu veți muri! Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Și femeia a

văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut ochilor și că pomul era de dorit, ca unul care dă înțelepciune și a luat din rodul lui, și a mâncat și i-a dat și bărbatului care era cu ea și a mâncat și el. Și li s-au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goi; au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 50(51),3-4.5-6a.12-13.14 și 17 (R.: cf. 3a)

R.: Ai milă de noi, Doamne, căci am păcătuit!

Ai milă de mine, Dumnezeule, după marea ta bunătate, și, după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărâdelegea mea! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! **R.**

Căci recunosc fărâdelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea. Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit și ce-i rău înaintea ta am săvârșit. **R.**

Creează în mine o inimă curată, Dumnezeu, și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu!
Nu mă alunga de la fața ta și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine!
R.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și întărește-mă cu duh binevoitor!
Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta! **R.**

LECTURA A II-A

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 5,12-19

Fraților, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și, prin păcat, moartea și astfel moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit... De fapt, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu este imputat cât timp nu este Legea. Totuși moartea a domnit de la Adam și până la Moise chiar și peste cei care nu păcătuiseră după exemplul căderii lui Adam, care este chipul celui care are să vină. Însă darul nu este la fel cu greșeala: căci dacă prin greșeala unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul harului unui singur om, Isus Cristos, a fost revărsat cu prisosință asupra celor mulți. Și darul nu este la fel cu ce a adus acel “unul” care a păcătuit, căci judecata de la acel unul a dus la condamnare, pe când harul, de la multe greșeli, a dus la justificare. Într-adevăr, dacă moartea prin greșeala unuia singur a domnit din cauza unuia singur, cu atât mai mult cei ce primesc

cu prisosință harul și darul justificării vor domni în viață prin unul singur, Isus Cristos. Așadar, după cum prin greșeala unuia singur condamnarea a ajuns la toți oamenii, tot la fel, prin actul de dreptate al unuia singur, a ajuns la toți oamenii justificarea care dă viață. Într-adevăr, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin ascultarea unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepecți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,4b

Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

EVANGHELIA

Isus postește patruzeci de zile și este ispitit.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 4,1-11

În acel timp, Isus a fost condus de Duhul în pustiu ca să fie ispitit de diavol. După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, în cele din urmă i s-a făcut foame. Apropiindu-se, Ispititorul i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune ca pietrele acestea să devină pâini!” Dar el, răspunzând, i-a zis: “Este scris: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu»”. Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă, l-a așezat pe coama templului și i-a spus: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris: «Le va porunci

îngerilor săi cu privire la tine și te vor purta pe mâini ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră!»” Isus i-a zis: “Din nou este scris: «Nu-l vei ispiti pe Domnul Dumnezeuul tău»”. Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor și i-a spus: “Îți voi da toate acestea dacă vei cădea înaintea mea și mă vei adora”. Atunci Isus i-a spus: “Pleacă, Satană! Căci este scris: «Pe Domnul Dumnezeuul tău îl vei adora și numai lui îi vei aduce cult»”. Atunci, diavolul l-a lăsat. Și iată că veneau îngeri și îi slujeau!

Cuvântul Domnului

Ne aflăm în prima duminică a Postului Mare, a acestui timp liturgic în care încercăm să înțelegem de ce a trebuit Isus Cristos să pătimească și să moară și, mai ales, ce consecințe au pentru noi Moartea și Învierea sa glorioasă. Liturgia Cuvântului a acestei duminici ne poartă, mai întâi, în timpul începuturilor, acolo unde s-au croit destinele umanității. Atunci, în climatul de armonie ce domnea după creație, s-a produs o perturbare majoră ale cărei efecte le resimte fiecare om. Sfântul Paul a fost cel care a evocat cel mai bine efectele acestei perturbări: îmi este ușor să vreau binele, dar nu să-l și fac, deoarece nu binele, pe care îl vreau îl fac, ci răul, pe care nu-l vreau, pe acela îl făptuiesc... Descopăr prin urmare această lege, că atunci când vreau să fac

binele, mai la îndemână îmi vine păcatul... Cine mă va libera de acest trup dător de moarte? (Rm 7,19.21). Autorul cărții Genezei a înfățișat cauzele acestei destrămări interioare cu trăsăturile căderii primilor oameni în ispita de a fi ca Dumnezeu. Or, această dorință, potrivit Gn 3,1-6, nu era înăscută în om, ci lui i-a fost indusă de către un ispititor. Cert este că, imediat ce au gustat fructul oprit, primii oameni au făcut o descoperire cumplită: erau goi. Altfel spus, au descoperit că fără Dumnezeu ei nu mai valorează nimic.

Psalmul responsorial se face ecoul strigătului după ajutor pe care îl exprimă fiecare om după ce a mâncat din fructul oprit: Ai milă de mine, Dumnezeu, după marea ta bunătate, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea... Căci recunosc fărădelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea... Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și întărește-mă cu duh binevoitor.

Unui astfel de strigăt Dumnezeu îi răspunde, potrivit lecturii a doua, corectând păcatul lui Adam: precum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin dreptatea unuia a venit pentru toți oamenii îndreptarea care dă viață. Căci precum prin neascultarea unui om au devenit păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea unuia vor deveni drepecți cei mulți. Or, Omul care a reparat greșeala lui Adam nu este altul decât Isus Cristos. Să remarcăm faptul că modalitatea prin care Isus a reparat greșeala lui